

[Knud Andersen]

gulere i løbet af året. Man siger tværtimod, at det er en fordel, at man ikke til stadighed skal udsættes for det pres, men én gang om året kan fastsætte taksten. Hvis man ser det over bare lidt længere sigt, vil det alligevel vise sig, at det er den rette pris, der bliver taget for den service, som man betaler for. Venstre mener, at det er en rimelig og let administrerbar praksis, at man beregner taksterne én gang om året, og derfor kan vi ikke anbefale lovforslag nr. L 210.

Beslutningsforslag nr. B 109 tilsigter en forhøjelse af fripladsgrænserne for børns ophold i daginstitutioner samt en glidende overgang mellem grænserne for størrelsen af forældrebetaling. Forhøjelsen af fripladsgrænserne vil betyde en forøget udgift på mindst 180 mill. kr. Det afhænger af, hvordan de enkelte kommuner vil reagere på disse ændringer.

Der er mange gode grunde til at ændre på grænserne for fripladser i opadgående retning, og regeringen har jo også selv fremlagt forslag herom i efteråret 1982. Men disse ændringer bør have en sammenhæng med de kommunale tilskud til daginstitutioner. De kommunale tilskud bør nedsættes, derimod skal fripladsgrænserne hæves. I forbindelse med disse ændringer vil det være naturligt at gennemføre en mere glidende overgang, en mere glidende skala, som det netop er foreslået i beslutningsforslaget.

Venstre mener, at spørgsmålet om fripladsgrænser skal ses i denne større sammenhæng, og vi kan derfor ikke anbefale dette forslag.

Tove Niemann (FP):

Hvad angår lovforslag nr. L 210, vil vi fra Fremskridtspartiets side ganske kort afvise det og henvise til, hvad vi sagde, da det sidste gang var til behandling, den 12. maj 1982, folketingets forhandlinger 1981-82 (2. samling), sp. 7275 ff.

Fremskridtspartiet kan naturligvis heller ikke gå ind for beslutningsforslag nr. B 109. Den eneste måde at forbedre børnefamiliernes vilkår på er at hæve den skattefri bundgrænse. På den måde vil der ganske naturligt opstå større valgmulighed for forældrene til at vælge den pasningsordning, de ønsker.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre har tidligere afvist et lovforslag svarende til lovforslag nr. L 210 om fastsættelse af betaling for børns ophold på daginstitutioner. Men jeg må nok sige, at med den argumentation, som forslagsstillerne denne gang bringer på bane, synes vi egentlig nok, at der er et problem i sagen. Jeg må sige, at socialministerens helt afvisende holdning undrer mig egentlig, idet man kunne spørge: hvad skal vi egentlig med en 35 pct. grænse, hvis den ikke skal holdes? Det er et af de problemer, man må se på, når vi, formentlig i næste samling, skal tage spørgsmålet om dagsinstitutionsbetalingen i det hele taget op til behandling.

Vi mener altså, at forslagsstillerne har ret i, at der er et problem, når man fastsætter en takst og derefter foretager nedskæringer af udefra kommende grunde. Det er jo det, der er tale om, hvis man laver besparelser som følge af bloktilskudsændringer herindefra. Man må give forslagsstillerne ret i, at der er et problem dér.

Beslutningsforslag nr. B 109 om at ændre på fripladsgrænserne er vi positivt indstillet over for at se på, forstået på den måde, at vi hele tiden har ment, at fripladsgrænserne var for lave.

Det er rigtigt, som ministeren sagde, at han ikke kunne finde flertal for at ændre dem i oktober eller december 1982, men det var, fordi forslaget var kædet sammen med ændringer af kommunernes mulighed for at give tilskud. Det har for så vidt ikke skortet på ønsket om at ændre på fripladsgrænserne fra vores side. Jeg tror imidlertid ikke, at det forslag, der ligger her, er det rigtige. Vi ønsker, som det allerede har været nævnt fra socialdemokratiets side, at se på børnefamiliernes samlede økonomiske situation, herunder daginstitutionstakster og hele tilskudsområdet.

Som jeg nævnte i den allerede tidligere nævnte skattedebat, mener vi, at børnefamilierne skal tilgodeses ved en skattereform. Det vil sige, at vi måske i virkeligheden helt skal forlade det tilskudssystem, vi i dag har med børnetilskud, ekstra og forhøjede børnetilskud og ungdomsydelse, og måske indføre generelle tilskud i stedet for. Men det er klart, at det må hænge sammen med, hvor man lander i skattereformen. Vi mener altså, det er vigtigt at se disse ting i sammenhæng.